

Світ зчорнів, і небо чорне,
зелень чорна, чорне все...
Жду, поки мене загорне
Та, що вічний сон несе.

Там, де Лета ллється тихо,
Ахеронт журчить мерцям,
там забуду, може, лихо, —
там спокій усім серцям.

Може, в хвилях Флегетону
змию муку навісну
і тихенько, без гомону
прокрадуся в браму сну.

Львів, д. 17 червня 1897

Вперше надруковано в «Літературно-Науковому Віснику», Львів, 1898, т. 3, кн. 8—9.

Текст наводиться за збірником [Олександр Козловський. Поезії](#). — Бібліотека поета.
Радянський письменник. — Київ, 1966